

munale ledere og medarbejdere på integrationsområdet. Det var et af de forslag, som regeringen tog op i forbindelse med satspuljeforhandlingerne, men der var ikke tilslutning til det, eller der var ikke penge nok til det. Vi tager spørgsmålet op igen, når vi skal drøfte satspuljefordelingen for 2003, og det skal vi jo snart.

Selv om beslutningsforslaget og regeringens integrationsudspil indeholder forskellige formuleringer, synes jeg, at lighederne gør, at der er et virkelig godt grundlag for dialog. Det er på høje tid, vi får bred enighed om en positiv og konstruktiv integrationspolitik, så vores nye borgere kan blive ligeværdige og respekterede deltagere i samfundet.

Jeg vil ikke gå nærmere ind på samtlige elementer i beslutningsforslaget. Jeg vil nøjes med at konstatere, at en række af elementerne kan være med til; der er også elementer, som regeringen ikke kan tilslutte sig.

Der er selvfølgelig også noget gammel vin på nye flasker i forslaget, forstået som tiltag, som allerede er iværksat. Men jeg synes, der er grund til at sige tak for udspillet.

Vi har i regeringen spillet ud den 5. marts, vi kommer med lovforslag om en række af disse ting senere hen, når integrationsloven skal revideres, og vi håber, at vi kan få bred tilslutning, og takker som sagt for forslaget, som behandles her i dag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Forslaget siger i sin indledning, at det overordnede formål for integrationsindsatsen er, at udlændinge i Danmark er i beskæftigelse i samme omfang som alle andre, og at udlændinge i øvrigt på alle niveauer i samfundet tager del på lige fod med andre.

Venstre har i årevis formuleret det på den måde, at udlændinge skal blive selvforsørgende og tilegne sig danske normer i et omfang, der gør, at de kan blive selvforsørgende, hvilket altså ligger langt fra en assimilation.

Jeg hører ikke, at der er den store afstand mellem de to grundsynspunkter, og slet ikke, når jeg læser videre og ser, at Socialdemokratiet i fremsættelsestalen lægger vægt på, at det er den enkelte, der har ansvaret for sin integration, og – ligesom i det forslag, vi lige har behandlet – foreslår forpligtende kontrakter.

Jeg kan ikke nå at nævne alle 40 punkter, men vil godt fremhæve også beboerdemokratiet. Det er jo altid noget, Socialdemokratiet fremhæver. Vi har jo i Socialdemokratiet og Venstre som to

meget gamle bevægelser hver vores kæpheste, Socialdemokratiets er ofte beboerdemokratiet, og Venstres er måske så i højere grad folkeoplysningen, men fælles er det jo, at borgerne skal deltage i demokratisk arbejde. Det er en vigtig sag, men jo ikke noget, vi i stort omfang skal lovgive om herinde.

Kl. 16.45

Jeg vil blot gentage, hvad jeg tidligere har sagt, nemlig at det frivillige arbejde altså ikke må blive sådan, at man slet ikke kan agere ude i lokalsamfundene, uden at man altid skal have tilskud. Der var en, der tidligere på dagen netop nævnte, hvordan der kunne brede sig et netværk mellem danskere og udlændinge. Vi skal videre ad den vej.

Der er et forslag, som jeg godt vil fremhæve, for det er jeg selv noget optaget af. Det er punkt 15, hvor forslagsstilleren nævner, at man vil etablere en særlig optræningsordning inden for pleje-, pasnings- og sundhedssektoren med henblik på at få ledige kvinder med indvandrerbaggrund i beskæftigelse og uddannelse, og oven i købet giver man mulighed for deltid.

Vi ved jo godt, at der i Danmark er og i de kommende år vil blive en lang række ældre udenlandske statsborgere, som kom hertil i en tid, hvor der ikke var danskundervisning, og hvor der ikke var nogen integrationsbestræbelser. De har det ikke særlig godt på plejehjem og gamle hjem, hvis ikke der er nogle uddannede, der kan tale deres eget sprog.

Så det handler ikke bare om integration af disse unge kvinder – en integration, som jeg er meget enig i – men det er altså også af sociale hensyn til de gamle, som har haft arbejde i Danmark, som kom hertil som fremmedarbejdere, og som i nogen grad er sat uden for samfundet. Så jeg synes, det er en virkelig god idé, man har fremhævet der, og jeg synes, vi skal gøre, hvad vi kan for at få kommunerne til at interessere sig specielt for dette område.

Så vil jeg også drille: Jeg synes, det er morsomt, at man i punkt 18 skriver, at man vil øge antallet af beskæftigede med anden etnisk baggrund i den offentlige sektor. Jeg har igennem årene moret mig med at stille spørgsmål til skiftende socialdemokratiske ministre om, hvor mange de nu havde fået ansat i deres ministersekretariat og departementer. Det faldt ikke heldigt ud: Enten blev man fornærmet og ville ikke svare, eller også var der ikke noget at svare, fordi der ikke var nogen.